

کارآبی و سودآوری واحدهای پرورش ماهی قزل آلا در استان فارس

مسعود عابدی، حمید محمدی و مصطفی غفاری*

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۳/۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۹/۶

چکیده

این مطالعه با هدف تحلیل شرایط تولید واحدهای انفرادی پرورش ماهی قزل آلا در استان فارس صورت گرفت. برای این منظور مفاهیم اقتصاد تولید شامل تابع تولید، کارآبی و سودآوری و واحدهای ۵۶ واحد فعال سال ۱۳۸۷ مورد استفاده قرار گرفت. نتایج نشان داد که بازده نسبت به مقیاس صنعت پرورش ماهی قزل آلا ثابت و غذا مهم‌ترین عامل تفاوت تولید واحدها است. میانگین کارآبی‌های فنی، تخصیصی و مقیاس تحت فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس به ترتیب ۰/۹۳۷، ۰/۵۱۲ و ۰/۹۷۱ به دست آمد. یافته‌ها نشان داد (۳۰٪) واحدهای دارای بازده نسبت به مقیاس صعودی (نزولی) است. بیش از ۵۵٪ واحدها در زمرةی واحدهای دارای سودآوری پایین با سود حدود ۱۳۲ هزار ریال به ازای هر متر مربع قرار دارند و این رقم برای گروه‌های دارای سودآوری متوسط و بالا به ترتیب بیش از ۳۲۰ و ۹۲۰ به دست آمد. علت اصلی سودآوری پایین کوچک بودن اندازه‌ی واحد ارزیابی گردید.

طبقه‌بندی JEL: Q۱۲, Q۲۲

واژه‌های کلیدی: تولید، سودآوری، کارآبی، قزل آلا، استان فارس

* استادیار دانشگاه آزاد اسلامی سپیدان، استادیار گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه زابل (مسئول مکاتبات) و استادیار دانشگاه زابل

Email:hamidmohammadi1378@gmail.com

مقدمه

تحلیل عمل کرد یک بنگاه اقتصادی بهمنظور بهبود آن یقیناً برای هر مدیری به عنوان یک هدف محسوب می‌گردد. به بیان ساده بهبود عمل کرد را می‌توان مترادف با افزایش سودآوری بنگاه عنوان نمود. برای این منظور مفاهیم اقتصاد تولید همانند تولید، کارآیی و بهره‌وری به کار گرفته می‌شود. تلاش در جهت ارتقای این شاخص‌ها در واحدها عموماً به عنوان یک هدف در جهت افزایش عمل کرد واحد است. البته ممکن است لزوماً هدف افزایش سودآوری حاصل نشود. اما به هر حال با نگاه به یک مبنای قیاسی می‌توان افزایش آن‌ها را گامی در جهت افزایش سودآوری تلقی نمود. معیاری هم‌چون کارآیی که فارل (۱۹۵۷) آن را حداکثر تولید با توجه به سطح معینی از مصرف نهاده تعریف می‌نماید می‌تواند به عنوان ابزاری مناسب باشد. کارآیی از این حیث که در تحلیل شاخص‌های دیگری همانند بهره‌وری و تحلیل شرایط سودآوری نیز مورد استفاده است به عنوان ابزاری پرکاربرد در حوزه‌ی اقتصاد کشاورزی همواره مورد توجه بوده است. تحلیل کارآیی گاوداری‌های شیری ایالات شمال شرق آمریکا (براوو- یورتا و ریجر، ۱۹۹۰)، مطالعه‌ی کارآیی فنی استحصال چوب در جنوب امریکا توسط کارتر و کوباگ (۱۹۹۵)، بررسی کارآیی مزارع شرق آلمان در مطالعه‌ی تایل و برودرسون (۱۹۹۷)، تحلیل کارآیی کشاورزان منطقه‌ی اوتار پرداش هند (دادا و جوشی، ۱۹۹۲)، بررسی کارآیی واحدهای پرورش گاو شیری توسط پیرانی و ریزی (۲۰۰۳) در ایتالیا از جمله‌ی این مطالعات است. هم‌چونین نمونه‌های دیگری از این مطالعات در ایران نیز مشاهده می‌شود. مطالعه‌ی کارآیی فنی انجیرکاران استان فارس (حسن پور، ۱۳۷۶)، تحلیل کارآیی گندمکاران استان کهکیلویه و بویر احمد توسط رحمانی (۱۳۸۰)، بررسی کارآیی پنبه‌کاران ۱۳ استان منتخب کشور (فریدرس و هم‌کاران، ۱۳۸۱) و مطالعه‌ی دهقانیان و قربانی (۱۳۸۲)، که به برآورد کارآیی تولیدکنندگان سبب در استان خراسان پرداختند از جمله‌ی این مطالعات است. بررسی ادبیات کارآیی کشاورزی حاکی از توجه بسیار محدود به کارآیی فعالیت‌های شیلات و آب‌زیان است و در این خصوص عمدتاً بر مسایل غیراقتصادی شیلات و آب‌زیان تمرکز شده است (فوسیکس و کلوناریس، ۲۰۰۳). علاوه بر این در حوزه‌ی شیلات نیز بر صید از سواحل

تأکید بوده است و توجه بسیار کمی به آبزیان پرورشی شده است. از محدود مطالعاتی که به تحلیل کارآیی واحدهای پرورش ماهی پرداخته است می‌توان به شارما و هم‌کاران (۱۹۹۹) اشاره کرد که کارآیی مزارع چند منظوره‌ی تولید محصول و پرورش ماهی در چین را ارزیابی نمودند. آن‌ها میانگین کارآیی اقتصادی واحدهای را ۰/۷۴ برآورد کردند. هم‌چونین مطالعه‌ی دیگری توسط چیانگ و هم‌کاران (۲۰۰۴)، در میان واحدهای پرورش شیرماهی در تایوان انجام شد که حاکی از نزولی بودن بازده نسبت به مقیاس بود. البته فراوانی صید ساحلی ممکن است عامل اصلی الگوی مطالعات باشد.

در ایران نیز در حال حاضر حدود ۹۰٪ از تولید ماهی حاصل صید از سواحل شمال و جنوب است و تنها ۱۰٪ از ماهی عرضه شده به بازار از مزارع پرورشی تأمین می‌گردد (مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵). در میان مطالعات داخلی یزدانی و اسماعیلی (۱۳۷۴)، از محدود مطالعاتی است که به بررسی کارآیی اقتصادی صیادان منطقه بندر لنگه پرداخته است. در این مطالعه میانگین کارآیی اقتصادی ۰/۵۲ به دست آمد. اما مطالعات متعدد همانند فوسیکس و کلوناریس، (۲۰۰۳)، کمپل، (۱۹۹۱)، پاسکویی (۲۰۰۱) و تینگلی و هم‌کاران (۲۰۰۵) به تحلیل کارآیی ماهی‌گیران ساحلی پرداخته‌اند.

یکی از موارد حائز اهمیت استفاده از کارآیی، تحلیل شرایط سودآوری واحدهایی است که با مشکل سودآوری پایین مواجه است. کی (۱۹۸۵) برای این منظور الگویی را ارایه کرده است که استفاده از آن می‌تواند مفید باشد. ثابتان و هم‌کاران (۱۳۸۵) با استفاده از این الگو علت سودآوری پایین برخی واحدهای پرورش گاو شیری در استان فارس را مقیاس فعالیت آن‌ها ذکر کردند. استان فارس در تولید ماهیان سردابی دارای پتانسیل بالایی است. به گونه‌یی که تولید این ماهیان در استان فارس از ۵۳۷/۷ تن در سال ۱۳۷۴ به ۴۰۰۴ تن در سال ۱۳۸۶ رسیده است (اداره‌ی کل شیلات استان فارس، ۱۳۸۶). با توجه به این پتانسیل در مطالعه‌ی حاضر تلاش شده است با استفاده از مفاهیمی مانند تابع تولید، انواع کارآیی موقعیت واحدهای پرورش ماهی قزل‌آلای استان فارس بررسی گردد. در ادامه نیز با استفاده از این مفاهیم شرایط سودآوری واحدها بررسی شده است. در سال‌های اخیر واحدهای پرورش

شیلات و تولید آن‌ها همواره در سطح استان رو به توسعه بوده است اما این روند در میان تمامی واحدها یکسان نیست. از این رو انتظار می‌رود این مطالعه بتواند از طریق شناسایی عوامل دخیل در تفاوت در میان واحدها و میزان تفاوت در میان واحدها از نظر توان تولیدی رهنمون‌های مطلوبی برای سیاست‌گذاران استان ارایه نماید.

روش تحقیق

فارل (۱۹۵۷) کارآیی را حداکثر تولید با توجه به سطح معینی از مصرف نهاده تعریف نمود. وی کارآیی را به سه نوع کارآیی فنی، کارآیی تخصیصی و کارآیی اقتصادی تقسیم‌بندی نمود. کارآیی فنی حداکثر تولید ممکن از مقدار معینی نهاده را مشخص می‌سازد. کارآیی تخصیصی نیز توانایی واحد تولیدی در تخصیص بهینه‌ی منابع میان محصولات بر حسب ارزش نهایی منابع و قیمت محصولات است. حاصل ضرب این دو کارآیی به عنوان کارآیی اقتصادی شناخته می‌شود که توانایی واحد در به دست آوردن حداکثر سود ممکن با توجه به قیمت و سطوح نهاده‌ها را نشان می‌دهد. برای تعیین کارآیی می‌توان از روش‌های شاخص‌های کارآیی، تابع تولید، تابع تولید مرزی، برنامه‌ریزی ریاضی و روش سود استفاده نمود. از میان روش‌های مذکور، تاکنون روش تابع تولید مرزی بیشتر مورد استفاده بوده است اما در حال حاضر استفاده از روش‌های مبتنی بر برنامه‌ریزی ریاضی بیشتر در حال گسترش است (کوئلی و هم‌کاران، ۲۰۰۲). در این مطالعه نیز از روش تحلیل فراگیر داده‌ها که یک روش مبتنی بر برنامه‌ریزی ریاضی است استفاده شده است.

روش تحلیل فراگیر داده‌ها DEA برای اندازه‌گیری کارآیی

تحلیل فراگیر داده‌ها (DEA) یک تکنیک ناپارامتریک با فرض نامعین بودن تابع تولید است. روش DEA مشتمل بر حل یک مساله‌ی برنامه‌ریزی خطی (LP) است که حل آن منجر به تشریح عددی تابع تولید مرزی خطی شکسته می‌شود. کارآیی هر واحد به وسیله‌ی مقایسه‌ی مقدار محصول و نهاده‌ی مورد استفاده بر روی تابع تولید مرزی (بهترین مشاهده‌ی

ممکن) محاسبه می شود. اگر تولید در جایی بر روی تابع تولید مرزی صورت گیرد در این صورت کارآیی یک به آن نسبت داده می شود و اگر تولید زیر تابع تولید مرزی صورت گیرد کارآیی آن کمتر از یک خواهد شد (کوئلی و هم کاران، ۲۰۰۲).

الگوی ریاضی روش DEA

فرض کنید n وضعیت تولیدی قابل تصور است. هر وضعیت مقادیر مختلفی از m نهادهای مختلف را برای تولید s محصول مختلف به کار می گیرد. در این صورت کارآیی زمین وضعیت تولیدی از نسبت زیر قابل محاسبه است:

$$h_i = \sum_{r=1}^s u_{rj} y_{rj} / \sum_{i=1}^m v_{ij} x_{ij} \quad (1)$$

رابطه‌ی فوق در واقع عبارت از نسبت مجموع وزنی محصولات به مجموع وزنی نهاده‌های تولیدی است که در آن x_{ij} مقدار ثابت مشاهده شده‌ی زمین نهاده از زمین نقطه‌ی تولیدی است. در روش DEA، مقدار مشاهده شده‌ی زمین ستاده از زمین نقطه‌ی تولیدی است. در روش y_{rj} ، مقدار مشاهده شده‌ی زمین ستاده از زمین نقطه‌ی تولیدی است. در روش u_{rj} و v_{ij} برگرفته از حل تابع هدف ذیل مشروط بر مجموعه‌ی محدودیت‌های ذکر شده است (کوئلی و هم کاران، ۲۰۰۲):

$$\text{Maximize: } h_o = \sum_{r=1}^s u_{r0} y_{r0} / \sum_{i=1}^m v_{i0} x_{i0} \quad (2)$$

$$\begin{aligned} \text{Subject to:} \quad & \sum_{r=1}^s u_{rj} y_{rj} / \sum_{i=1}^m v_{ij} x_{ij} \leq 1; \quad j = 1, 2, \dots, j_0, \dots, n \\ & -u_{r0} \leq 0; \quad r = 1, \dots, s \\ & -v_{i0} \leq 0; \quad i = 1, \dots, m \end{aligned} \quad (3)$$

همچونین مقادیر بهینه‌ی u_r^* و v_{ij}^* اصطلاحاً نرخ تغییرات مجازی و یا ضرایب فرازینده‌ی مجازی نامیده می شود. مسأله‌ی برنامه ریزی خطی که در بالا تشریح شد را می‌توان به یک مسأله‌ی معمولی برنامه ریزی خطی که به راحتی قابل حل باشد تبدیل نمود. این مسأله را می‌توان به صورت زیر نوشت (کوئلی و هم کاران، ۲۰۰۲):

$$\text{Maximize: } h_0 = \sum_{r=1}^s u_{r0} y_{r0} \quad (4)$$

$$\begin{aligned} & \sum_{i=1}^m V_{i0} X_{i0} = 1 \\ \text{Subject to: } & \sum_{r=1}^s u_{r0} y_{r0} - \sum_{i=1}^m v_{i0} x_{i0} \leq 0; \quad j = 1, \dots, n \\ & -u_{r0} \leq 0; \quad r = 1, \dots, s \\ & -v_{i0} \leq 0; \quad i = 1, \dots, m \end{aligned} \quad (5)$$

مدل فوق یک مساله‌ی برنامه‌ریزی خطی معمولی است که به مدل CCR (چارنس، کوپر و رودس) قرینه موسوم است. هم‌چونین CCR اولیه برنامه‌ی فراگیر نامیده می‌شود. اگرچه اولیه نتایجی شبیه به CCR قرینه ایجاد می‌کند، ولی CCR اولیه اغلب در ادبیات مربوط به DEA به کار می‌رود. این امر احتمالاً بدین علت است که CCR اولیه بیشتر با تئوری تولید ساختیت دارد. CCR اولیه را می‌توان به فرم زیر خلاصه نمود (کوئلی و هم‌کاران، ۲۰۰۲):

$$\text{Maximize: } W_0 = w_0 \quad (6)$$

$$\begin{aligned} & w_0 x_{i0} \geq \sum_{r=1}^s \lambda_j x_{rj}, \quad i = 1, \dots, m \\ \text{Subject to: } & \sum_{r=1}^s \lambda_j y_{rj} \geq y_{r0}, \quad r = 1, \dots, s \\ & \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, n, \quad o \in \{1, \dots, n\} \end{aligned} \quad (7)$$

در این مدل معیار کارآیی به وسیله‌ی متغیر تصمیمی w_0 ارایه می‌شود. این متغیر یک معیار عددی است و می‌توان آن را بر حسب معیار فاصله‌ی فارل تفسیر نمود. جواب بهینه عبارت است از مقدار حداقل w_0 که در آن w_0 مطلوب به گونه‌یی تعیین می‌شود که حاصل ضرب آن در نهاده‌ی x حداقل کاهش ممکن را نتیجه می‌دهد (ضمون این که محصول در همان سطح قبلی خود حفظ می‌شود). w_0 همواره یک یا کمتر از یک خواهد بود. λ_j متغیر چگالی است و مبتنی بر این فرض است که قطعاً می‌توان یک نقطه‌ی تولید مجازی از نقاط تولیدی تحت بررسی (به عنوان ترکیبی از سایر نقاط تولیدی) ایجاد نمود. λ_j بایستی برای تمامی n

وضعیت تولیدی موجود در یک مجموعه واقعی محاسبه شود. برای واحدهای کارآیی برابر با یک است زیرا مدل نمی‌تواند هیچ ترکیبی از دیگر واحدها را پیدا کند به گونه‌یی که کارآتر از واحدهای مذکور باشد.

روش تحلیل فراگیر داده‌ها بر مبنای فرض بازدهی ثابت نسبت به مقیاس تولید بود. پذیرش این فرض بیان می‌کند که اندازه‌ی یک واحد تولیدی نباید کارآیی را تحت تأثیر قرار دهد. در حقیقت مقدار عددی کارآیی ناشی از این مدل، هم کارآیی مقیاس و هم کارآیی فنی را مقایسه می‌نماید. بنکر، چارنس و کوپر (۱۹۷۸) مدلی از DEA را ارایه نمودند که با فرضیه‌ی بازدهی متغیر نسبت به مقیاس سازگار است. این مدل به BCC معروف است (کوئلی و هم‌کاران، ۲۰۰۲:).

$$\text{Maximize: } W_o = w_0 \quad (8)$$

$$\begin{aligned} \text{Subject to:} \quad & w_0 x_{i0} \geq \sum_{r=1}^s \lambda_j x_{ij}, \quad i = 1, \dots, m \\ & \sum_{r=1}^s \lambda_j y_{rj} \geq y_{r0}, \quad r = 1, \dots, s \\ & \sum_{j=1}^n \lambda_j = 1 \\ & \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, n, \quad o \in \{1, \dots, n\} \end{aligned} \quad (9)$$

این مدل نسبت به مدل قبلی یک محدودیت جدید دارد که باعث می‌شود تا تمامی نقاط مرجع که سایر نقاط تولیدی با آنها مورد مقایسه قرار می‌گیرند، به صورت ترکیبی محدب از مشاهده‌ها واقعی درآیند.

پس از برآورده کارآیی عوامل موثر بر کارآیی یا به بیان دقیق‌تر عوامل موثر بر تفاوت در میان واحدها از نظر کارآیی مورد ارزیابی قرار گرفت. این عوامل شامل مساحت استخر، سطح تحصیلات مدیر مزرعه، تجربه یا سابقه‌ی فعالیت واحد و هم‌چونین متغیرهای موهومی ویژه‌ی شهرستان‌ها است. متغیرهای موهومی شهرستان تفاوت مناطق مورد بررسی را در بر می‌گیرد. با توجه به مشابهت شرایط شهرستان‌ها آباده و اقلید در گروه اول، بوانات و خرمبید در گروه دوم، شیراز و مرودشت در گروه سوم و هم‌چونین شهرستان‌های ممسنی و سپیدان به عنوان گروه‌های چهارم و پنجم در نظر گرفته شد. برای هر یک از گروه‌های اول تا چهارم یک متغیر

موهومی در نظر گرفته شد و شهرستان سپیدان نیز به عنوان منطقه‌ی مینا انتخاب شد. بر این اساس متغیرهای موهومی مورد استفاده تفاوت شهرستان‌ها را نسبت به شهرستان سپیدان نشان خواهد داد. مساحت استخر بر حسب مترمربع مورد استفاده قرار گرفت. مدیران بر اساس سطح تحصیلات خود به دو گروه دیپلم و پایین‌تر و همچونین بالاتر از دیپلم تقسیم و با استفاده از یک متغیر موهومی که حاوی ارزش صفر برای گروه دیپلم و پایین‌تر و ارزش ۱ برای بالاتر از دیپلم بود به کار گرفته شد. متغیر سابقه یا تجربه‌ی مدیران نیز به دلیل نبود دسترسی به داده‌های دقیق‌تر تنها در قالب دو گروه دارای سابقه‌ی بالاتر از ۵ سال و کمتر از ۵ سال مورد استفاده قرار گرفت. این متغیر نیز به صورت موهومی که برای گروههای دارای سابقه‌ی کمتر از ۵ سال ارزش صفر و برای گروههای دارای سابقه‌ی بالاتر از ۵ سال ارزش ۱ اختیار کرده است، لحاظ گردید.

تابع تولید

برای تخمین تابع تولید شیلات با توجه به ادبیات فقیر آن یکی از چالش‌های مهم انتخاب متغیرهای توضیحی بود. در این خصوص با مشورت کارشناسان و همچونین بررسی مطالعات مشابه همانند مطالعه‌ی چیانگ و همکاران (۲۰۰۴) عوامل تاثیرگذار بر تولید شامل شاخص بچه‌ماهی، شاخص نیروی کار، غذا، دبی آب ورودی به استخرها و مساحت استخر انتخاب گردید. بچه‌ماهی دارای دو ویژگی مجزا شامل تعداد و متوسط وزن هر قطعه ماهی بود که هر دوی آن‌ها مهم ارزیابی شدند. به منظور تجمعی از حاصل ضرب آن‌ها و تحت عنوان شاخص بچه‌ماهی استفاده گردید. در مطالعاتی همانند چیانگ و همکاران (۲۰۰۴) از هزینه‌ی بچه‌ماهی استفاده گردیده است. با توجه به گستردگی دامنه‌ی مزارع در سطح استان استفاده از شاخص یاد شده برای لحاظ کردن تفاوت میان مزارع مطلوب خواهد بود. همچونین در خصوص نیروی کار با توجه به تفاوت در مهارت و تحصیلات آن‌ها در میان مزارع مختلف با اختصاص وزن‌هایی تفاوت در تحصیلات نیروی کار نیز مورد توجه قرار گرفت. این وزن‌ها با نظر کارشناسان برای هر یک از گروههای بی‌سجاد، زیر دیپلم، دیپلم و بالاتر از دیپلم به ترتیب ۱، ۱/۵، ۲ و ۲/۱ در نظر گرفته شد.

در بخشی از مطالعه‌ی حاضر نیز تابع تولید برآورد گردید. تابع تولید به منظور تحلیل اثر نهاده‌های مورد استفاده‌ی بهره برداران در تولید و تحلیل اثر تفاوت در به کارگیری نهاده‌ها بر تولید مورد استفاده قرار گرفت. ابتدا دو تصريح به فرم کاب-داگلاس و ترانسلوگ برآورد گردید و از میان آن‌ها بر اساس آزمون F، تابع تولید کاب-داگلاس انتخاب گردید. این آزمون با استفاده از آماره‌ی به دست آمده از رابطه‌ی زیر انجام شد:

$$F = \frac{(R_{UR}^2 - R_R^2) / m}{(1 - R_{UR}^2) / (n - k)} \quad (10)$$

که در آن R_{UR}^2 و R_R^2 به ترتیب مقادیر ضریب خوبی برآش حاصل از رگرسیون غیرمقيد (تابع تولید ترانسلوگ) و رگرسیون مقييد (تابع تولید کاب-داگلاس)، m تعداد محدودیت‌های اعمال شده، k تعداد پارامترها در رگرسیون غیرمقييد و n تعداد مشاهده‌ها است.

تابع تولید کاب-داگلاس رابطه‌ی میان محصول و نهاده‌های مشخص را بیان و آثار عوامل تولید را بر روی محصول به خوبی نشان می‌دهد. تناسب استفاده از این تصريح توسط مطالعاتی چون فان (۱۹۹۱)، لین (۱۹۹۲)، احمد و براوو-یورتا (۱۹۹۵)، کافمن و استنل (۱۹۹۷)، کارت و ژانگ (۱۹۹۸)، لیندرت (۱۹۹۹) و دنگ و هم‌کاران (۲۰۰۵) مورد تأکید قرار گرفته است.

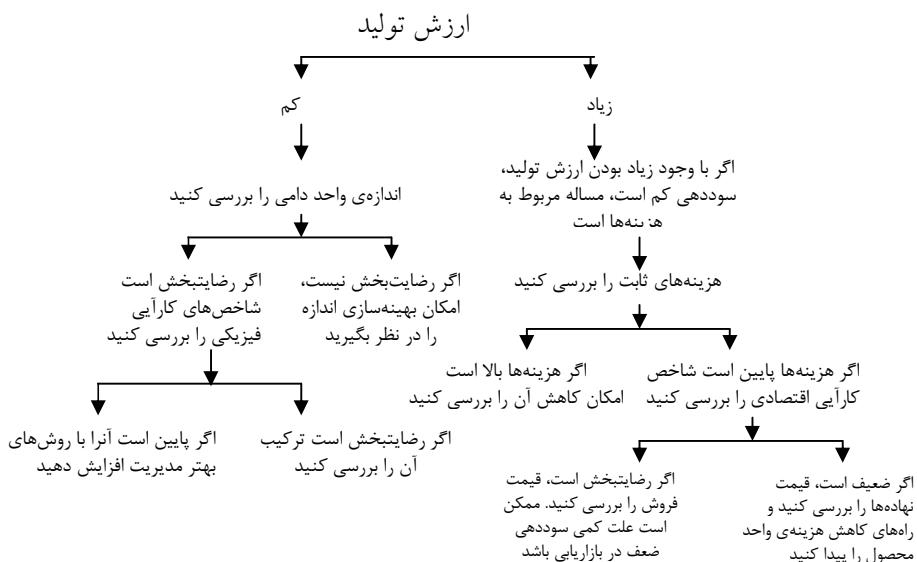
تابع تولید کاب-داگلاس برای مطالعه‌ی حاضر که نهاده‌های مورد استفاده شامل نیروی کار (روز-نفر) (L)، شاخص بچه‌ماهی (تعداد ضرب در متوسط وزن) (Wg)، دبی آب ورودی به استخر (لیتر بر ثانیه) (De)، مساحت مفید فعل (مترمربع) (Ac) و غذا (کیلوگرم) (Fo) است به صورت زیر خواهد بود.

$$q = AL^{\alpha_1} Wg^{\alpha_2} De^{\alpha_3} Ac^{\alpha_4} Fo^{\alpha_5} u \quad (11)$$

که در آن q مقدار تولید، A ضریب ثابت، α_1 تا α_5 کشش تولید نسبت به عوامل تولید و u جمله‌ی اخلال است.

در این تحقیق برای بررسی مشکلات سوددهی واحدها از یک روند تشخیصی استفاده شد. در این قسمت این روند و هم‌چوینی تئوری‌های مربوط به کارآیی اندازه، فنی، اقتصادی و

تخصیصی مورد بررسی قرار گرفته است. بر اساس پیش‌نهاد کی (۱۹۸۶)، برای بررسی سودآوری واحدها می‌توان از ارزش تولید آن‌ها شروع کرد. در صورتی که ارزش تولید واحدهای دامی پایین بود، در تعقیب مشکل سوددهی واحدها، بر روی سمت چپ مسیر نمودار (۱) حرکت می‌کند و اندازه‌ی واحد تولیدی به عنوان معیاری برای مشکل عدم سودآوری مورد آزمون قرار می‌گیرد. در صورتی که مشکل سودآوری ضمن وجود ارزش تولید بالا ملاحظه شود مسیر سمت راست نمودار در تعقیب دلایل عدم سودآوری مفید خواهد بود. در این نمودار ارزش تولید حاصل ضرب مقدار تولید ماهی در قیمت آن است. اقلام هزینه‌ها نیز شامل هزینه‌ی غذا، بچه ماهی، نیروی کار، دارو، انرژی، حمل و نقل، آب، آنالیز آب، بهره‌ی وام، استهلاک سرمایه و حق بیمه است. برای محاسبه سود واحدها، هزینه‌ی تولید به ازای هر واحد (مترمربع مساحت استخر) محاسبه و از ارزش فروش تولید حاصل از هر واحد کسر شد.

نمودار (۱). روش تشخیص علت (علل) عدم سوددهی واحدها

منبع: (کی، ۱۹۸۶)

به منظور انجام تحلیل فوق ابتدا واحدهای با استفاده از تحلیل خوشبینی و بر اساس سودآوری به سه گروه تقسیم شد. در تحلیل خوشبینی دسته‌بندی مشاهده‌ها، ابتدا هر قلم به خوشبینی نسبت داده می‌شود که دارای نزدیکترین فاصله (میانگین) به مشاهده مرکزی است سپس فاصله‌ی اقلیدسی هر مشاهده از مرکز دسته‌ها محاسبه و دوباره به نزدیکترین دسته تخصیص داده می‌شود (جانسون و ویچرن، ۲۰۰۰).

در این مطالعه از داده‌های جمع آوری شده توسط مدیریت شیلات استان فارس که هر ساله از طریق تکمیل پرسشنامه در میان تمامی واحدهای فعال جمع آوری می‌شود، استفاده شد. تعداد واحدهای فعال پرورش ماهی قزل آلا در سال ۱۳۷۸ در استان فارس ۶۹ واحد بود که پس از حذف واحدهای فاقد اطلاعات لازم و دقیق، اطلاعات ۵۶ واحد در تجزیه و تحلیل مطالعه مورد استفاده قرار گرفت. اطلاعات حاصل از پرسشنامه شامل مقادیر نهاده‌ها و محصول و همچونین مقدار هزینه‌ی هر یک از اقلام نهاده‌ها و مقیاس فعالیت بهره‌برداران واحدهای پرورش ماهی قزل آلا است. اطلاعات مورد استفاده مربوط به سال ۱۳۸۷ واحدها بود. برآوردهای صورت گرفته در جهت تامین اهداف مطالعه شامل برآورد تابع تولید و انواع کارآیی و تحلیل سودآوری است که با استفاده از نرم‌افزارهای *Eviews* و *Deep* انجام شد.

نتایج و بحث

برای نمونه در دسترس دو تابع تولید ترانسلوگ و کاب-داگلاس به‌طور همزمان برآورده، و این دو تصریح با استفاده از آزمون F با یکدیگر مقایسه گردید. در این آزمون فرض نبود تفاوت در توان دو تصریح مورد بررسی قرار می‌گیرد. همان‌طور که مقدار آماره‌ی به دست آمده از رابطه‌ی زیر نیز نشان می‌دهد میان دو تصریح از نظر آماری تفاوتی معنی داری دیده نمی‌شود. از همین رو با توجه به سهولت تحلیل نتایج، تصریح کاب داگلاس مورد استفاده قرار گرفت.

$$F = \left[\frac{(0.993 - 0.991)}{0.993} \right] \div \left[\frac{(0.993 - 0.991)}{0.993} \right] = 0.165$$

در جدول (۱) یافته‌های حاصل از برآورد تابع تولید کاب - داگلاس بهره برداران واحدهای پرورش قزل آلا در استان فارس ارایه شده است. همان طور که نتایج نشان می‌دهد مهم‌ترین عامل ایجاد تفاوت میان واحدهای از نظر تولید غذا است. از میان متغیرهای موردن استفاده علاوه بر غذا، شاخص بچه ماهی و دبی آب ورودی به استخراج نیز بر تولید اثر معنی دار نشان داده است. متغیرهای شاخص نیروی کار و مساحت استخراج با وجود داشتن اثر مثبت و مبتنی بر انتظار، از نظر آماری نقشی در تفاوت تولید میان واحدهای مختلف نداشته است. در مورد متغیر غذای مصرفی با توجه به تصریح لگاریتمی می‌توان گفت با افزایش ۱۰٪ در غذا انتظار می‌رود حدود ۴/۹٪ به تولید اضافه شود. متغیر غذا از نظر سهم در ایجاد تفاوت در سطح تولید واحدهای افزون بر معنی داری از نظر مقدار مطلق ضریب نیز دارای تفاوت بسیار بالایی است، به گونه‌یی که دو متغیر معنی دار دیگر شامل دبی آب ورودی و شاخص بچه ماهی با افزایش ۱۰٪ درصدی خود قادر است به ترتیب تولید را ۳/۰٪ حدود ۶/۰٪ افزایش دهد، که دارای تفاوت بسیار بالا با متغیر غذا است. به بیان دیگر می‌توان گفت مهم‌ترین عامل ایجاد تفاوت در سطح تولید میان واحدهای متغیر غذا است. مجموع کشش‌های تولید که در واقع مجموع ضرایب است بازده نسبت به مقیاس را نشان می‌دهد. مجموع ضرایب دارای اهمیت آماری ۳/۰۱ است. انجام آزمون F نشان داد که مجموع آن‌ها از نظر آماری دارای اختلاف معنی داری با ۱ نیست. به عبارت دیگر می‌توان گفت بازده نسبت به مقیاس در میان مجموع بهره‌برداران پوشش قزل آلا استان فارس ثابت است و نهادهای تولید به هر نسبتی که افزایش یابد تولید کل واحدهای نیز به همان نسبت افزایش خواهد یافت. تصریح به دست آمده از نظر معیارهای اقتصادسنجی دارای شرایط مطلوب است. به این ترتیب که قادر است بیش از ۹۹٪ از تفاوت در تولید یا تغییرات در تولید در میان بهره‌برداران را توضیح دهد و مقایسه‌ی مقادیر برآورد شده با مقادیر واقعی حاکی از آن بود که خطای پیش‌بینی کم‌تر از ۳٪ است. این در حالی است که بر اساس آمارهای جارکو-برا توزیع جملات اخلال نرمال است و ناهم‌سانی واریانس نیز بر اساس آزمون وايت مورد پذیرش قرار نگرفت. افزون بر این بررسی ضریب همبستگی میان متغیرها نشان داد هم‌خطی میان متغیرها در سطح پایینی قرار دارد. هم‌چونین

نتایج آزمون ریست رمزی حاکی از نبود تورش تصریح ناشی از حذف متغیر مهم بود. به این ترتیب می‌توان گفت مهم‌ترین عامل ایجاد تفاوت در میان بهره‌برداران از نظر سطح تولید به تفاوت در سطح غذای مورد استفاده بستگی دارد. دبی آب ورودی نیز کمتر از ۵٪ از تفاوت در تولید میان بهره‌برداران را شامل می‌شود و شاخص بچه ماهی نیز ۳/۳٪ را بر عهده دارد. البته در خصوص غذا بررسی بیشتر به صورت ایجاد تمایز در خوراک میان واحدهای مختلف ممکن است به تحلیل بیشتر مساعدت نقش غذا کمک کند.

جدول(۱). نتایج حاصل از برآورد تابع تولید بهره‌برداران ماهی قزل آلا در استان فارس

نام متغیر	ضریب	انحراف معیار	آماره‌ی t
عرض از مبدا	-۷/۲۹۸	۰/۲۲۷	-۳۲/۱۳
شاخص بچه ماهی	۰/۰۳۳***	۰/۰۱۵	۲/۰۸
شاخص نیروی کار	۰/۰۰۱	۰/۰۳۹	۰/۰۳
مقدار غذا	۰/۹۳۹****	۰/۰۳۲	۲۹/۱۸
دبی آب	۰/۰۵۷*	۰/۰۳۶	۱/۶۱
مساحت استخر	۰/۰۰۷	۰/۰۳۳	۰/۲۱۱
آماره‌ها	F	R ²	جارکو - برا
	۱۲۸۸***	۰/۹۹۱	۰/۴۸(۰/۴۷)
*، ** و *** به ترتیب معنی دار در سطح ۵، ۱۰ و ۱٪			

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نتایج حاصل از تخمین کارآیی

همان طور که پیشتر نیز عنوان شد انواع کارآیی شامل کارآیی فنی، تخصصی و اقتصادی تحت دو فرض بازده ثابت و متغیر نسبت به مقیاس برآورد گردیده است. ابتدا در جدول (۲)

نتایج حاصل از برآورد انواع کارآیی تحت فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس تولید ارایه شده است.

به جز واحد کمالی بجدانه باید گفت کارآیی فنی واحدهای استان فارس در سال ۱۳۸۷ در دامنه ۱-۷۳/۰ یا ۱۰۰٪/۷۳ قرار دارد و از پراکندگی متوسط برخوردار است. ۲۵٪ از واحدها دارای کارآیی فنی ۱۰۰٪ است و ۴ (۰.۷۲٪) مشاهده نیز دارای کارآیی فنی کمتر از ۸۰٪ است. کارآیی حدود ۳۴٪ از واحدها در دامنه‌ی ۹۰-۱/۸۰٪ قرار دارد و کمتر از ۶۰٪ از آن‌ها در دامنه ۱۰۰-۱٪ قرار گرفته است. در صورتی که مسائل فنی پرورش را بتوان به عنوان معیاری برای سنجش کارآیی فنی تلقی نمود می‌توان گفت اغلب واحدها دارای کارآیی فنی بالا است و البته از سوی دیگر برخی از آن‌ها دارای فاصله‌ی بیش از ۲۰٪ از واحدهای کارآ است. به این ترتیب برای بسیاری از واحدها بهبود در عمل کرد از طریق تعقیب مسائل فنی پرورش وجود خواهد داشت.

برخلاف کارآیی فنی در مورد کارآیی تخصیصی واحدها تفاوت بسیار گسترده است و از نگاه تخصیص نهاده‌ها یا تلاش در جهت انتخاب ترکیب دارای هزینه‌ی حداقل، برخی از واحدها بسیار نامطلوب عمل کرده‌اند. کارآیی تخصیصی ۲۳٪ از واحدها حتا کمتر از ۱۰٪ به دست آمده است که رقم بسیار پایینی است و در صورتی که نوع بازده نسبت به مقیاس کمتر تاثیرگذار باشد لازم است بهره‌برداران با آشنایی بیش‌تر در خصوص انتخاب ترکیب مناسب در جهت بهبود عمل کرد خود تلاش نمایند. توانایی بالای بهره‌برداران در کارآیی فنی با توانایی مطلوب در تخصیص نهاده‌ها یا انتخاب ترکیب مناسب نهاده‌ها هم راه نشده است. به گونه‌یی که همبستگی میان دو سری کارآیی فنی و تخصیصی تنها ۱۵٪ بوده است و بر اساس این ضریب می‌توان گفت کارآیی فنی بالا لزوماً با کارآیی تخصیصی بالا هم راه نبوده است. ممکن است تلویحاً بتوان گفت توجه بهره‌برداران به مسائل پرورشی بیش از مسائل مدیریتی بوده است. حدود ۳۰٪ از واحدها نیز دارای کارآیی تخصیصی ۳۰-۱٪ است. به عبارت دیگر تحت فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس بیش از نیمی از واحدها دارای کارآیی تخصیصی کمتر از ۳۰٪ است. در ادامه دامنه‌های گسترده‌تری دیده می‌شود. به این ترتیب که حدود ۲۰٪

از آن ها در دامنه ۶۰/۳۰٪ قرار دارد در حالی که کارآیی تخصصی واحد های باقیمانده بالاتر از ۷۲٪ است. به عبارت دیگر افزون بر پایین بودن متوسط کارآیی تخصصی پراکندگی بالای آن نیز از دیگر ویژگی ها است و به عبارتی ناهمگنی میان واحد ها از نظر کارآیی تخصصی بسیار بالا است. البته ذکر این نکته لازم است که بعد از واحد ۳۱۶ بوانات که دارای کارآیی تخصصی ۷۲٪ است تا سطح ۸۲٪ هیچ واحد دیگری قرار ندارد و سهم دامنه ۹۰-۷۲٪ تنها ۴ واحد است اما در دامنه ۱۰۰-۹۱٪ یازده واحد یا حدود ۲۰٪ از واحد ها قرار گرفته است. واحد شهریاری با کارآیی ۱۰۰٪ به عنوان بهترین واحد از نظر تخصیص منابع یا انتخاب ترکیب نهاده های تولید تحت فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس معروفی شده است (جدول ۲). آزمون نرمال بودن نیز حاکی از عدم توزیع نرمال مقادیر کارآیی تخصصی یا بالا بودن پراکندگی است.

کارآیی اقتصادی دارای روند بسیار مشابه روند کارآیی تخصصی است. این امر ناشی از بالا بودن کارآیی فنی و پایین بودن کارآیی تخصصی است که امکان اثربخشی بیشتر کارآیی تخصصی را فراهم نموده است. با وجود کارآیی فنی بالا اما کارآیی تخصصی بسیار پایین و در حدود ۴۱٪ حاصل شده است و کارآیی اقتصادی نیز حدود ۳۸٪ به دست آمده است. به این ترتیب می توان گفت میان واحد ها از نظر عمل کرد اقتصادی فاصله بسیار زیادی وجود دارد و این عمدتا از کارآیی تخصصی بوده است تا کارآیی فنی. به عبارت دیگر توجه بیشتر به مسایل مدیریتی در انتخاب ترکیب مناسب می تواند فاصله میان واحد ها را کاهش دهد.

جدول(۲). نتایج حاصل از برآورد کارآبی بهره برداران ماهی قزل آلای استان فارس تحت فرض

بازده ثابت نسبت به مقیاس

کارآبی اقتصادی	کارآبی تخصصی	کارآبی فنی	نام مزرعه	کارآبی اقتصادی	کارآبی تخصصی	کارآبی فنی	نام مزرعه
۰/۰۳۹	۰/۰۴۱	۰/۹۵۷	پروتین قزل	۰/۴۴۷	۰/۴۶۸	۰/۹۵۶	سید مجید حسامی
۰/۰۶۲	۰/۰۶۲	۱	福德	۰/۲۵۸	۰/۳۱۵	۰/۸۱۸	ساریتن
۰/۵۰۸	۰/۵۷۴	۰/۹۲۸	شرکت باب الحوایج	۰/۳۹۸	۰/۴۱۳	۰/۹۶۵	شرکت سبز دشت
۰/۹۸۸	۰/۹۸۸	۱	محمد مهدی حق وردی	۰/۸۲۶	۰/۸۹۰	۰/۹۲۸	تعاونی خسرو شیرین
۰/۲۲۷	۰/۲۲۹	۰/۹۹۲	سراب بیضا	۰/۸۵۰	۰/۹۲۵	۰/۹۱۹	تعاونی ۷۷۵ شیراز
۰/۸۷۰	۰/۸۷	۱	سراب کهرکان	۰/۰۶۶	۰/۰۶۶	۱	کوثر استهبان (رزاقی پور)
۰/۱۵۹	۰/۱۸۶	۰/۸۵۶	تعاونی ۱۹ (آقابی)	۰/۱۳۲	۰/۱۵۱	۰/۸۷۹	شیرزاد جعفری
۰/۱۱۸	۰/۱۴۳	۰/۸۲۹	شهدای رمضان	۰/۱۱۹	۰/۱۴۱	۰/۸۵۰	نورالله یعقوبی
۰/۹۲۵	۰/۹۲۵	۱	کهیار زارع	۰/۴۴۸	۰/۵۶۳	۰/۷۹۷	چرکس
۰/۳۴۹	۰/۳۸۴	۰/۹۰۷	تعاونی ۸۲ (ساطانی)	۰/۱۰۳	۰/۱۴۱	۰/۷۳۰	یحیی خدامی
۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۱	تعاونی ۵۴ (سلطانی)	۰/۰۶۷	۰/۰۷۷	۰/۸۷۵	ادژکرد ۱۵۰۰
۰/۴۲۱	۰/۴۲۸	۰/۹۸۳	مجید رحیمی (امام رضا)	۰/۰۵۰	۰/۰۵۰	۱	تعاونی ۶۴۸ مارون
۰/۸۲۳	۰/۹۲۲	۰/۸۹۳	تعاونی ۴۱ تیراژه	۰/۰۳۲	۰/۰۳۴	۰/۹۳۴	تعاونی ۸۸ اقلید
۰/۴۰۱	۰/۴۵۲	۰/۸۸۷	قزل سرای روزبه (فریدون محمدی)	۰/۷۹۲	۰/۹۲۹	۰/۸۵۳	سرحد چهار دانگه
۰/۱۰۱	۰/۱۱۳	۰/۸۹۲	کمال یوسفی	۰/۰۸۷	۰/۰۹۹	۰/۸۷۹	شرکت نور
۰/۸۴۶	۰/۹۰۳	۰/۹۳۷	تعاونی ۷۲۷ فارس قزل	۰/۱۷۹	۰/۲۰۳	۰/۸۸۵	ساده

کارآیی و سودآوری واحد های پرورش ماهی قزل آلا... ۱۰۹

ادامه جدول (۲)

کارآیی اقتصادی	کارآیی تخصیصی	کارآیی فنی	نام مزرعه	کارآیی اقتصادی	کارآیی تخصیصی	کارآیی فنی	نام مزرعه
۰/۱۷۴	۰/۱۹۵	۰/۸۹۳	تعاونی ۲۷۷ چهل چشمہ	۰/۲۸۶	۰/۳۶۸	۰/۷۷۵	محمد رضا برزگر
۰/۹۲۹	۰/۹۲۹	۱	مرکز تکثیر و پرورش دروازن	۰/۶۵۸	۰/۷۲۲	۰/۹۱۰	تعاونی ۳۱۶ بوانات
۰/۱۱۸	۰/۱۱۸	۱	علی ناز زاده	۰/۰۴۶	۰/۲۴۴	۰/۱۹	کمالی بجدانه
۰/۰۶۲	۰/۰۷	۰/۸۸۴	قرول سرای بهشت	۰/۳۹۷	۰/۴۳۲	۰/۹۱۸	قرول سرای سامان (امیرسالاری)
۰/۸۲۳	۰/۸۲۳	۱	ولی عصر کامپیروز	۰/۰۶۷	۰/۰۶۷	۱	چشمہ بناب
۰/۰۶۱	۰/۰۶۲	۰/۹۹۴	قائم کامپیروز	۰/۹۲۲	۰/۹۹۹	۰/۹۲۳	قصر یعقوب
۰/۰۹۷	۰/۰۹۷	۱	غدیر مشایخ	۰/۲۰۷	۰/۲۲۹	۰/۹۰۴	نگین زیباکنار (هوشمندی)
۰/۲۹۷	۰/۲۹۷	۱	تعاونی ۱۰۱ ممسنی	۰/۹۸۶	۰/۹۹۸	۰/۹۸۸	نیسايه
۰/۲۴۹	۰/۲۷۷	۰/۸۹۷	غضنفر محمدی	۰/۲۲۶	۰/۲۶۹	۰/۸۴۱	کل محمد هاشمی مقدم
۰/۰۸۹	۰/۰۹۷	۰/۹۲۶	تعاونی ده گردو	۰/۹۴۲	۰/۹۷۶	۰/۹۶۵	اکبر فیروزی
۰/۲۴۸	۰/۲۶۲	۰/۹۴۶	توکلی - رزمجوبی	۰/۲۲۶	۰/۲۶۳	۰/۸۶۱	تعاونی ۱۸۳ بیضا
۰/۳۸۰	۰/۴۱۰	۰/۹۱۲	میانگین	۱	۱	۱	محمد شهریاری
				۰/۴۱۳	۰/۴۴۳	۰/۹۳۲	سردار نیازی
-	-	۱۰۰	۹۰/۱-۹۹	-۹۰ ۸۰/۱	کمتر از ۸۰/۱	دامنه کارآیی (درصد)	توزیع کارآیی فنی
-	-	۲۵	۳۳/۹	۳۳/۹	۷/۲	توزیع (درصد)	
-	-	-۱۰۰ ۶۰/۱	۳۰/۱-۶۰	-۳۰ ۱۰/۱	کمتر از ۱۰ ٪	دامنه کارآیی (٪)	توزیع کارآیی تخصیصی
-	-	۲۶/۸	۱۹/۶	۳۰/۴	۲۳/۲	توزیع (درصد)	
-	-	-۱۰۰ ۶۰/۱	۳۰/۱-۶۰	-۳۰ ۱۰/۱	کمتر از ۱۰ ٪	دامنه کارآیی (٪)	توزیع کارآیی اقتصادی
-	-	۲۶/۸	۱۶/۱	۳۲/۱	۲۵	توزیع (٪)	

مأخذ: یافته های تحقیق

در جدول (۳) نیز انواع کارآیی تحت شرایط بازده متغیر نسبت به مقیاس ارایه شده است.

استفاده از این فرض امکان دست یابی به کارآیی مقیاس و بازده نسبت به مقیاس هر یک از

واحدها را نیز فراهم می‌کند که در دو ستون انتهایی جدول (۳) آمده است. مقایسه‌ی یافته‌های جدول (۲) و جدول (۳) برای کارآیی‌های فنی، تخصیصی و اقتصادی چند نکته را روشن می‌کند. ماحصل این نکات که در ادامه مرور شده است دال بر توانایی بالاتر تصریح مبتنی بر فرض بازده متغیر نسبت به مقایسه با بازده ثابت نسبت به مقیاس است. البته تفاوت گسترده میان واحدها نیز از دیگر نتایج جانبی آن خواهد بود. نخست این که کارآیی‌های فنی، تخصیصی و اقتصادی به‌طور متوسط به ترتیب ۳، ۱۰ و ۱۱٪ افزایش یافته است که تغییر بسیار بالای محسوب می‌گردد. مطلب دیگر آن که میزان تغییر در کارآیی در واحدهای مختلف متفاوت بود. به گونه‌یی که کارآیی تخصیصی برخی از واحدها حدود ۱۰ یا حتا بیش از ۱۰٪ رشد داشت. واحدهایی همانند بزرگ، ۳۱۶ بوانات، کمالی بجدانه و یوسفی از این جمله است. این در حالی است که در نتایج حاصل از برآورد تحت فرض بازده ثابت کارآیی فنی واحد کمالی بجدانه دارای فاصله‌ی بسیار بالا با سایر واحدها بود. کارآیی این واحد از ۱۹٪ به ۷۵٪ افزایش یافته است. بنابراین نوع بازده نسبت به مقایس بسیار موثر و تعیین کننده است. در مورد کارآیی تخصیصی نیز تفاوت تحت دو بازده ثابت و متغیر بسیار زیاد است و در حالی که در مورد برخی از واحدها کارآیی تخصیصی تحت فرض بازده متغیر کمتر از بازده ثابت به دست آمده است اما در میان حدود یک چهارم از آن‌ها کارآیی بیش از ۱۰٪ افزایش یافته است. واحد چشمی بناب دارای بیشترین تغییر بوده است و از حدود ۶٪ به ۱۰۰٪ رشد یافته است. با توجه به تغییرات گسترده در مورد کارآیی تخصیصی در کارآیی اقتصادی نیز تغییرات بسیار بالایی دیده می‌شود. البته با وجود بهبود ارقام در فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس هم‌چونان می‌توان گفت واحدها از نظر تخصیص منابع یا انتخاب ترکیب مناسب دارای تفاوت زیاد باید یکدیگر است.

از نظر کارآیی مقیاس می‌توان گفت میان واحدها در مقایسه با سایر کارآیی‌ها تفاوت بسیار اندکی وجود دارد. به این ترتیب که به جز واحدهای کمالی بجدانه و بزرگ که دارای کارآیی مقیاس به ترتیب ۲۵ و ۷۷٪ است سایر واحدها در دامنه ۸۹-۱۰۰٪ قرار دارد و بیش از ۲۸٪ از آن‌ها دارای کارآیی مقیاس ۱۰۰٪ بوده است. به‌طور کلی نیز تنها ۶ واحد (کمتر از ۱۱٪) دارای

کارآیی مقیاس کمتر از ۹۵٪ است. بازده نسبت به مقیاس ۳۰٪ از واحد ها نسبت به مقیاس نزولی و در مورد ۳۰٪ از آنها نیز بازده نسبت به مقیاس ثابت به دست آمده است و ۴۰٪ از واحد ها دارای بازده صعودی نسبت به مقیاس است. به این ترتیب ۴۰٪ از واحد ها با افزایش استفاده از نهاده ها به نسبت مشخص شاهد افزایش محصول با نسبت بالاتری خواهد بود.

جدول(۳). نتایج حاصل از برآورد کارآیی بهره برداران ماهی قزل آلای استان فارس تحت

فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس

نام مزرعه	کارآیی فنی	کارآیی تخصصی	کارآیی اقتصادی	کارآیی مقیاس	بازده نسبت به مقیاس
سید مجید حسامی	۰/۹۵۹	۰/۵۱۸	۰/۴۹۷	۰/۹۹۷	صعودی
ساریتن	۰/۸۵۳	۰/۶۴۷	۰/۵۰۲	۰/۹۵۹	صعودی
شرکت سبز دشت	۱	۰/۸۲۹	۰/۸۲۹	۰/۹۶۵	صعودی
تعاونی خسرو شیرین	۰/۹۳۲	۰/۹۴۸	۰/۸۸۳	۰/۹۹۶	نزولی
تعاونی ۷۷۵ شیراز	۰/۹۲۵	۰/۹۷۸	۰/۹۰۵	۰/۹۹۴	نزولی
کوثر استهبان (رزاقی پور)	۱	۰/۰۶۷	۰/۰۶۷	۱	ثابت
شیرزاد جعفری	۰/۸۸۱	۰/۱۰۲	۰/۱۳۴	۰/۹۹۸	صعودی
نورالله یعقوبی	۰/۸۵۸	۰/۱۴۶	۰/۱۲۵	۰/۹۹۱	صعودی
چرکس	۰/۸۱۱	۰/۵۰۳	۰/۴۴۸	۰/۹۸۲	صعودی
یحیی خدامی	۰/۷۶۴	۰/۱۴۵	۰/۱۱۰	۰/۹۵۵	صعودی
۱۵۰۰ دژکرد	۰/۸۸۰	۰/۰۸۱	۰/۰۷۱	۰/۹۹۵	نزولی
تعاونی ۶۴۸ مارون	۱	۰/۶۲۳	۰/۶۲۳	۱	ثابت
تعاونی ۸۸ اقلید	۰/۹۳۹	۰/۰۳۶	۰/۰۳۴	۰/۹۹۵	صعودی
سرحد چهار دانگه	۰/۸۵۹	۰/۹۶۳	۰/۸۲۷	۰/۹۹۳	نزولی
شرکت نور	۰/۸۸۰	۰/۱۰۴	۰/۰۹۱	۰/۹۹۹	ثابت

ادامه جدول (۳)

نام مزرعه	کارآبی فنی	کارآبی تخصصی	کارآبی اقتصادی	کارآبی مقیاس	بازده نسبت به مقیاس
سده	۰/۸۸۸	۰/۲۰۴	۰/۱۸۱	۰/۹۹۷	صعودی
محمد رضا برزگر	۱	۰/۸۵۷	۰/۸۵۷	۰/۷۷۵	صعودی
تعاونی ۳۱۶ بوانات	۱	۰/۹۸۶	۰/۹۸۶	۰/۹۱۰	صعودی
کمالی بجدانه	۰/۷۵۰	۰/۴۶۲	۰/۳۴۷	۰/۲۵۳	صعودی
قزل سرای سامان (امیرسالاری)	۰/۹۲۷	۰/۴۳۲	۰/۴۰۰	۰/۹۹۱	نزولی
چشمبه بناب	۱	۱	۱	۱	ثابت
قصر یعقوب	۰/۹۴۷	۰/۹۸۶	۰/۹۳۳	۰/۹۷۴	نزولی
نگین زیبا کنار (هوشمندی)	۰/۹۰۵	۰/۲۳۹	۰/۲۱۷	۰/۹۹۸	صعودی
نیسا یاه	۱	۱	۱	۰/۹۸۸	نزولی
گل محمد هاشمی مقدم	۰/۸۴۳	۰/۲۷۱	۰/۲۲۹	۰/۹۹۸	نزولی
اکبر فیروزی	۰/۹۷۱	۰/۹۸۲	۰/۹۵۳	۰/۹۹۵	نزولی
تعاونی ۱۸۳ بیضا	۰/۸۶۲	۰/۲۷۴	۰/۲۳۶	۰/۹۹۹	نزولی
محمد شهریاری	۱	۱	۱	۱	ثابت
سردار نیازی	۰/۹۸۳	۰/۶۳	۰/۶۲۰	۰/۹۴۸	صعودی
پروتین قزل	۰/۹۰۹	۰/۰۴۳	۰/۰۴۲	۰/۹۹۷	صعودی
فدل	۱	۰/۰۶۴	۰/۰۶۴	۱	ثابت
شرکت باب الحوائج	۰/۹۳۲	۰/۵۸۲	۰/۵۴۲	۰/۹۹۶	نزولی
محمد مهدی حق وردی	۱	۰/۹۹۹	۰/۹۹۹	۱	ثابت
سراب بیضا	۱	۱	۱	۰/۹۹۲	نزولی
سراب کهکران	۱	۰/۹۳۵	۰/۹۳۵	۱	ثابت
تعاونی ۱۹ (آقایی)	۰/۸۵۸	۰/۱۹۰	۰/۱۶۳	۰/۹۹۹	نزولی
شهدای رمضان	۰/۸۴۶	۰/۱۴۱	۰/۱۱۹	۰/۹۸۰	صعودی

ادامه جدول (۳)

نام مزرعه	کارآیی فنی	کارآیی تخصصی	کارآیی اقتصادی	کارآیی مقیاس	بازده نسبت به مقیاس
کهیار زارع	۱	۰/۹۸۵	۰/۹۸۵	۱	ثابت
تعاونی ۸۲ (سلطانی)	۰/۹۰۸	۰/۳۹۷	۰/۳۶۰	۱	ثابت
تعاونی ۵۴ (سلطانی)	۱	۰/۰۵۷	۰/۰۵۷	۱	ثابت
مجید رحیمی (اما مرضا)	۱	۰/۴۲۱	۰/۴۲۱	۰/۹۸۳	صعودی
تعاونی ۴۱۴ تیراژه	۰/۸۹۳	۰/۹۲۲	۰/۸۲۳	۱	ثابت
قرزل سرای روزبه	۰/۸۸۸	۰/۴۵۶	۰/۴۰۵	۰/۹۹۹	صعودی
کمال یوسفی	۱	۰/۷۵۴	۰/۷۵۴	۰/۸۹۲	صعودی
تعاونی ۷۲۷ فارس قزل	۰/۹۴۷	۰/۹۰۹	۰/۹۰۸	۰/۹۹۰	نزولی
چهل چشمہ	۰/۹۰۲	۰/۲۷۵	۰/۲۴۸	۰/۹۹	صعودی
درووزن	۱	۱	۱	۱	ثابت
علی ناز زاده	۱	۰/۱۱۹	۰/۱۱۹	۱	ثابت
قرزل سرای بهشت	۰/۸۸۹	۰/۰۷۵	۰/۰۶۷	۰/۹۹۴	نزولی
ولی عصر کامفیروز	۱	۰/۸۲۳	۰/۸۲۳	۱	ثابت
قائم کامفیروز	۱	۰/۰۶۵	۰/۰۶۵	۰/۹۹۴	نزولی
غدیر مشایخ	۱	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۱	ثابت
تعاونی ۱۰۱ ممسنی	۱	۰/۲۹۸	۰/۲۹۸	۱	ثابت
غضنفر محمدی	۰/۹۶۲	۰/۵۱۷	۰/۴۹۷	۰/۹۳۳	صعودی
تعاونی د گردو	۰/۹۳۴	۰/۰۹۶	۰/۰۸۹	۰/۹۹۱	صعودی
توکلی - رزم جویی	۰/۹۵۰	۰/۲۷۴	۰/۲۶	۰/۹۹۶	نزولی
میانگین	۰/۹۳۷	۰/۵۱۲	۰/۴۸۸	۰/۹۷۱	-

مأخذ: یافته های تحقیق

با توجه به تفاوت گسترده میان نتایج به دست آمده تحت فرض بازده نسبت به مقیاس ثابت و متغیر و به منظور کنکاش بیشتر در رابطه میان کارآیی مقیاس با سایر کارآیی ها

تفکیک دیگری در جدول (۴) ارایه شده است. در این جدول انواع کارآیی واحدها به تفکیک بازده نسبت به مقیاس نیز آمده است.

جدول (۴). نتایج حاصل از برآورد کارآیی بهره برداران ماهی قزل آلای استان فارس به تفکیک انواع بازده نسبت به مقیاس

واحدهای دارای بازده ثابت نسبت به مقیاس	واحدهای دارای بازده نزولی نسبت به مقیاس	واحدهای دارای بازده صعودی نسبت به مقیاس	میانگین انواع کارآیی
۰/۹۸	۰/۹۲	۰/۸۵	کارآیی فنی تحت فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس
۰/۴۶	۰/۵۳	۰/۲۸	کارآیی تخصیصی تحت فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس
۰/۴۵	۰/۴۹	۰/۲۴	کارآیی اقتصادی تحت فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس
۰/۹۸	۰/۹۲	۰/۹۱	کارآیی فنی تحت فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس
۰/۵۶	۰/۵۹	۰/۴۱	کارآیی تخصیصی تحت فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس
۰/۵۵	۰/۵۶	۰/۳۹	کارآیی اقتصادی تحت فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس

مأخذ: یافته‌های تحقیق

از جدول فوق چند نکته قابل استخراج است. نخست این که واحدهای دارای بازده صعودی نسبت به مقیاس در تمامی انواع کارآیی در سطحی پایین‌تر از دو گروه دیگر قرار دارد. به عبارت دیگر بهینه نبودن مقیاس حتا در امر تخصیص بهینه نیز مانع ایجاد نموده است

و ممکن است بتوان گفت انتخاب ترکیب بهینه از میان عوامل تولید در واحدهای پرورش قزل آلا به سطح به کارگیری آنها نیز بستگی دارد و تخصیص بهینه‌ی عوامل تولید خود متأثر از سطح استفاده از نهاده است. نکته‌ی دیگر آن که در میان واحدهای دارای بازده نسبت به مقیاس نزولی کاهش مقیاس تنها ممکن است امکان افزایش کارآیی فنی را فراهم کند زیرا از نظر کارآیی تخصیصی بهتر از دو گروه دیگر است. البته ممکن است کارآیی تخصیصی با کاهش مقیاس تولید کاهش یابد و این نیز مجدداً تایید یافته‌ی نخست است. در نهایت نیز می‌توان نتیجه گرفت که هر چند که ممکن است کارآیی تخصیصی با افزایش مقیاس فعالیت افزایش یابد اما کاهش کارآیی فنی ممکن است اثر آن را خشنی نماید.

در جدول (۵) عوامل موثر بر کارآیی فنی واحدها ارایه شده است. یافته‌های مندرج در جدول (۵) حاکی از آن است که تصریح یاد شده در سطح معنی دار ۵٪ از اهمیت آماری برخوردار است. از میان متغیرهای مورد استفاده متغیر مساحت استخر و متغیرهای موهومی آباده و اقلید و خرمبید و بوانات اثر معنی داری بر کارآیی فنی بهره‌برداران نشان داده است. اثر مساحت استخر پیش‌تر نیز در قالب یافته‌های جدول (۴) تحت عنوان تفاوت در مقیاس فعالیت مورد ارزیابی قرار گرفت و در اینجا نیز همان استدلال را می‌توان صادق دانست. در مورد متغیرهای موهومی شهرستان می‌توان گفت با فرض ثابت بودن سایر عوامل به‌طور متوسط کارآیی فنی واحدهای آباده و اقلید و همچونین بوانات و خرمبید حدود ۶٪ کمتر از واحدهای شهرستان سپیدان است. اما تحت چونین شرایطی میان کارآیی فنی واحدهای شهرستان‌های شیراز و مرودشت و ممسنی با واحدهای شهرستان‌ها مشاهده می‌شود که شهرستان‌های شمالی استان دارای شرایط مشابه و شهرستان‌های مرکزی استان مشابه هستند. به این ترتیب به‌طور نسبی تفاوت در اقلیم میان شهرستان‌ها را می‌توان در تفاوت کارآیی آنها موثر ارزیابی نمود. مشاهده می‌شود که ضریب عرض از مبدأ دارای اهمیت آماری بالا است و این نشان دهنده‌ی آن است که افزون بر متغیرهای مورد استفاده متغیرهای دیگری در ایجاد تفاوت در کارآیی واحدها موثر است و لازم است با استفاده از داده‌های جزیی‌تر در این خصوص اقدام

گردد. این تصریح قادر است تنها ۱۹٪ از تغییرات در کارآیی فنی در میان واحدهای پرورش قزل آلا در استان فارس را توضیح دهد. البته لازم به توضیح است که تصریح به دست آمده فاقد تورش تصریح ناشی از حذف متغیر مهم بود. آماره‌های به دست آمده برای آزمون جارکو-برا و وايت نیز حاکی از نبود مشکل توزیع غیرنرمال جملات اخلاق و وجود ناهمسانی واریانس در جملات اخلاق است. همچنین آزمون همبستگی میان متغیرها نشان داد هم خطی میان متغیرها در سطح بالایی قرار ندارد.

جدول(۵). نتایج حاصل از برآورد عوامل موثر بر کارآیی فنی واحدها

نام متغیر	ضریب	انحراف معیار	آماره‌ی t
عرض از مبدأ	۸۸/۳۰۵	۴/۴۴۰	۱۹/۸۸۸
مساحت استخر	۰/۰۰۰۶*	۰/۰۰۰۳	۱/۵۵۱
سطح تحصیلات مدیر مزرعه	۱/۳۵۱	۱/۸۴۶	۰/۷۳۲
تجربه	۲/۰۱۳	۱/۹۳۶	۱/۰۳۹
متغیر موهوهی واحدهای آباده و اقلید	-۶/۲۱۳***	۲/۲۴۰	-۲/۷۷۳
متغیر موهوهی واحدهای بوانات و خرمبید	-۵/۹۶۴*	۳/۵۱۶	-۱/۶۹۶
متغیر موهوهی واحدهای مرودشت و شیراز	-۱/۱۰۵	۲/۴۹۲	-۰/۴۴۳
متغیر موهوهی واحدهای ممسنی	۱/۴۲۳	۳/۱۸۶	۰/۴۵۰
آماره‌ها	R	جارکو - برا	آزمون وايت
	F	۰/۱۸۹	۱/۸۳۸(۰/۳۹۹)
	۰/۶۳۷(۰/۰۲۳)	۰/۱۸۹	۰/۳(۰/۹۶۲)

مأخذ: یافته‌های تحقیق

تحلیل سودآوری

ابتدا واحدها با استفاده از تحلیل خوشبی و بر اساس سودآوری به سه گروه تقسیم شد و سپس دستورالعمل نمودار (۱) تعقیب گردید. متغیرهای مرتبط با این تحلیل برای هر یک از گروهها در جدول (۶) آمده است. البته این تحلیل در دو تفکیک ارایه شده است. نخست متوسط هر یک از گروهها مورد تحلیل قرار گرفته است و سپس در جدول (۷) واحدهای دارای سودآوری پایین به طور دقیق‌تر مورد بررسی قرار گرفته است. در گروه اول سود حاصل از هر متر مربع استخر کمتر از ۱۳۲ هزار ریال است در حالی که این رقم در گروههای دارای سودآوری متوسط و بالا به ترتیب بیش از ۳۲۰ و ۹۲۰ هزار ریال است. به این ترتیب میان گروهها اختلاف بالایی دیده می‌شود. البته تعداد واحدهای گروه با سودآوری بالا تنها شامل ۴ واحد است و ۳۰ و ۲۰ واحد نیز به ترتیب در گروه واحدهای دارای سودآوری پایین و متوسط قرار گرفت. بر اساس نمودار ابتدا باید ارزش هر واحد در هر گروه را مورد توجه قرار داد. با توجه به تفاوت بالای ارزش محصول تولیدی گروه دارای سودآوری پایین با سایر گروهها که بر طبق تحلیل خوشبی نیز محرز گردید بنابر این باید بر روی سمت چپ نمودار حرکت کنیم. بر این اساس گام بعدی بررسی اندازه‌ی واحدها است. اندازه‌ی واحد گروه دارای سودآوری پایین به ترتیب برابر با حدود ۵۰ و ۶۰٪/ اندازه‌ی دو گروه دیگر است و با توجه به مقایسه‌ی مقیاس گروه دارای سودآوری بالا که در حد فاصل دو گروه دیگر قرار دارد می‌توان گفت مقیاس فعالیت گروه دارای سودآوری پایین مطلوب نیست و می‌توان اندازه‌ی فعالیت این گروه را در سودآوری پایین آنها موثر دانست. در تایید روند حاصل از نمودار می‌توان گفت از نظر کارآیی فنی نیز میان بنگاه‌ها تفاوت کمتری وجود دارد و بنابر این مقیاس فعالیت می‌تواند تعیین کننده باشد. نکته‌ی تایید کننده‌ی دیگر آن است که میان دو گروه دارای سودآوری پایین و متوسط از نظر ترکیب نهاده‌ها تفاوت نه تنها به صورت کارآیی تخصیصی بالاتر گروه متوسط نیست بلکه کارآیی تخصیصی گروه دارای سودآوری پایین بیشتر از گروه متوسط است. البته گروه دارای سودآوری بالا از هر حیث در شرایط مطلوب‌تری قرار دارند و دارای کارآیی

تخصیصی بهتری نیز هست. می‌توان گفت در مقایسه با دو گروه دیگر هم از نظر اندازه فعالیت و هم از نظر ترکیب منابع دارای عمل کرد بهتری بوده است.

جدول (۶). برخی متغیرهای گروه‌ها به تفکیک سطح سودآوری

واحدهای با سودآوری بالا	واحدهای با سودآوری متوسط	واحدهای دارای سودآوری پایین	
۹۲۰/۵	۳۲۰/۱	۱۳۱/۸	سود حاصل از هر متر مربع (هزار ریال)
۲۵۵۸	۳۰۹۹	۱۵۰۳	مساحت فعال (مترمربع)
۲۰/۶	۲۱/۸	۲۴/۳	متوسط هزینه‌ی تولید هر کیلوگرم (هزار ریال)
۵۷۷۶	۳۱۱۸/۲	۷۵۶/۷	متوسط ارزش تولید کل (میلیون ریال)
۰/۹۸۲	۰/۹۳۹	۰/۹۱۰	متوجه کارآبی فنی
۰/۶۸۴	۰/۳۶۹	۰/۴۱۶	متوجه کارآبی تخصیصی
۰/۶۶۸	۰/۳۵۴	۰/۳۷۹	متوجه کارآبی اقتصادی
۰/۹۸۳	۰/۹۴۲	۰/۹۳۲	متوجه کارآبی فنی
۰/۸۷۳	۰/۴۶۳	۰/۴۸۸	متوجه کارآبی تخصیصی
۰/۸۵۷	۰/۴۵۳	۰/۴۵۷	متوجه کارآبی اقتصادی
۰/۹۹۹	۰/۹۹۶	۰/۹۱۷	متوجه کارآبی مقیاس

مأخذ: یافته‌های تحقیق

به منظور تحلیل دقیق‌تر شرایط فعالیت گروه دارای سودآوری پایین فرآیند یاد شده در تحلیل سودآوری برای واحدهای انفرادی نیز تعقیب شد که در جدول (۷) آمده است. بر اساس تحلیل خوشبی تمام واحدهای گروه دارای سودآوری پایین در زمرة واحدهای دارای ارزش تولید پایین قرار گرفت. در گام بعدی از نظر اندازه مزرعه نیز این واحدها بر اساس تحلیل خوشبی گروه بندی شد که از میان آن‌ها تنها سه واحد تعاونی ۷۷۵ شیراز، ۱۵۰۰ دژکرد و تعاونی ۱۹ با وجود اندازه مزرعه بالا دارای ارزش تولید پایین بود. در مورد سایر واحدها با طی این فرآیند می‌توان گفت اندازه‌ی پایین مزرعه می‌تواند عامل سودآوری پایین آن‌ها باشد. تحلیل واحدهای دارای اندازه‌ی بالا چونین است. کارآبی فنی واحدهای تعاونی

کارآیی و سودآوری واحدهای پرورش ماهی قزل آلا... ۱۹

۷۷۵ شیراز، ۱۵۰۰ دژکرد و تعاونی ۱۹ به ترتیب حدود ۸۸، ۹۲ و ۸۶٪ است در حالی که متوسط کارآیی فنی کل نمونه ۹۴٪ است. ممکن است بتوان کارآیی فنی واحد تعاونی ۷۷۵ شیراز را رضایت بخش دانست اما کارآیی فنی دو واحد دیگر را می‌توان پایین تلقی نمود. به این ترتیب واحدهای ۱۵۰۰ دژکرد و تعاونی ۱۹ با وجود اندازه‌ی مطلوب به دلیل کارآیی فنی پایین دارای سودآوری پایین است. در مورد این دو واحد نیز تحلیل ترکیب حداقل هزینه نشان داد واحد ۱۵۰۰ دژکرد با افزایش استفاده از غذا و واحد تعاونی ۱۹ با افزایش استفاده از دو نهاده‌ی غذا و آب می‌تواند به تولید در شرایط حداقل هزینه دست یابد.

جدول (۷). تحلیل علت سودآوری پایین برخی واحدها

نام مزرعه	ارزش تولید اندازه مزرعه	نام مزرعه	ارزش تولید اندازه مزرعه	ارزش تولید اندازه مزرعه	نام مزرعه
سید مجید حسامی	کم	سردار نیازی	کوچک	کم	کوچک
ساریتن	کم	福德	کوچک	کم	کوچک
شرکت سبز دشت	کم	تعاونی ۱۹ (آقایی)	کوچک	کم	کوچک
تعاونی ۷۷۵ شیراز	کم	شهداي رمضان	بزرگ	کم	بزرگ
کوثر استهبان (رزاقی پور)	کم	تعاونی ۸۲ (سلطانی)	کوچک	کم	کوچک
چرکس	کم	تعاونی ۵۴ (سلطانی)	کوچک	کم	کوچک
یحیی خدامی	کم	مجیدر حیمی (امام رضا)	کوچک	کم	کوچک
۱۵۰۰ دژکرد	کم	تعاونی ۴۱۴ تیرازه	بزرگ	کم	بزرگ
سرحد چهار دانگه	کم	قرلسرای روزبه	کوچک	کم	کوچک
سده	کم	تعاونی ۲۷۷ چهل چشممه	کوچک	کم	کوچک
محمد رضا بزرگر	کم	علی ناز زاده	کوچک	کم	کوچک
تعاونی ۳۱۶ بوانات	کم	ولی عصر کامفیروز	کوچک	کم	کوچک
قرلسرای سامان (امیر سالاری)	کم	تعاونی ۱۰۱ ممسنی	کوچک	کم	کوچک
قصر یعقوب	کم	غضنفر محمدی	کوچک	کم	کوچک
اکبر فیروزی	کم	تعاونی ده گرده	کوچک	کم	کوچک

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نتیجه‌گیری و پیش‌نها

یافته‌های مطالعه را می‌توان در قالب چند بخش جمع‌بندی نمود. تابع تولید که بر اساس ملاحظات اقتصادسنجی تصریح بسیار مناسبی نیز نشان داد حاکی از آن بود که مهم‌ترین عامل ایجاد تفاوت در میان تولید بهره‌برداران، غذا است و لازم است در این خصوص توجه بیش‌تری صورت گیرد. می‌توان سایر عوامل را در مقایسه با غذا با توجه به ضرایب به دست آمده بسیار کم اهمیت دانست. در مورد نیروی کار با وجود آن که تلاش شد با محاسبه‌ی شاخص، کیفیت آن نیز لحاظ شود، مساعدت آن چندان حائز اهمیت نشان داده نشد. نقش تحصیلات نیروی کار در تحلیل عوامل موثر بر کارآیی نیز حائز اهمیت نشان دائیه نشد. بنابر این پیش‌نها می‌شود در خصوص نیروی کار واحدها ویژگی‌های بهتر و تعیین کننده‌ی نیروی کار شناسایی و در تحلیل‌ها از آن استفاده شود. میزان ارتباط تخصص نیروی کار با نوع فعالیتی که در واحد پرورش شیلات انجام می‌تواند از جمله‌ی این ویژگی‌ها باشد.

میان واحدها از نظر کارآیی فنی اختلاف کم‌تر دیده شد اما از نظر کارآیی تخصصی این تفاوت بسیار بالا بود. به عبارتی بهره‌برداران بر روی مسائل فنی و اصول پرورش تأکید دارند و توجه و یا آشنایی کم‌تر آن‌ها با مسائل مدیریتی بهویژه توجه کم‌تر به قیمت نهاده‌ها منجر به کارآیی اقتصادی پایین بسیاری از واحدها شده است. از این رو پیش‌نها می‌گردد در جهت آشنا ساختن مدیران با مسائل اقتصاد تولید و مدیریت واحدهای کشاورزی همت گمارده شود. اثر مقیاس فعالیت هم در تحلیل واحدها به تفکیک نوع بازده نسبت به مقیاس و هم در تحلیل سودآوری مشخص گردید. بر اساس نتایج روش‌شن شد واحدهای دارای کارآیی فنی پایین از مقیاس مطلوبی برخوردار نیست. هم‌چونین نوع بازده نسبت به مقیاس نیز برای ۴۰٪ از واحدها صعودی ارزیابی شد. به این ترتیب پیش‌نها می‌شود واحدها در جهت دست‌یابی به اندازه‌ی مطلوب هدایت شوند و البته این منوط به تامین بودن شرایط خواهد بود. اما به هر حال مقیاس فعالیت واحدها بر متغیرهای اقتصادی متعددی تاثیرگذار خواهد بود.

تحلیل سودآوری واحدها نشان داد که واحدهای دارای سودآوری پایین دارای مقیاس فعالیت کوچک است و بررسی نوع بازده نسبت به مقیاس آن‌ها نیز حاکی از آن است که بیش

از نیمی از آنها دارای بازده صعودی و تعداد زیادی نیز دارای بازده ثابت است و انتظار می رود افزایش اندازه‌ی فعالیت امکان بهره‌گیری‌های اقتصادی دیگر را همانند امکان برخورداری از خرید نهاده به قیمت پایین‌تر به دلیل بالا رفتن حجم خرید و یا کاهش هزینه‌های ثابت نیز فراهم کند. بنابراین پیش‌نهاد می‌گردد واحد های دارای بازده صعودی به منظور بهبود سودآوری خود مقیاس فعالیت خود را افزایش دهند.

منابع

- اداره کل شیلات استان فارس. سال‌های مختلف. گزارش عمل کرد مزارع سرداری. شیراز.
ثابتان شیرازی، ع، فرج‌زاده، ز. و موسوی، س. ن. (۱۳۸۵). تحلیل کارآیی گاوداری‌های شیری استان فارس. مجله‌ی خبری، تحلیلی و پژوهشی توسعه و بهره‌وری. ۲: ۴۰-۲۷.
- جانسون، ر. آ. و ویچرن، د. د. (۲۰۰۰). تحلیل آماری چند متغیری کاربردی. ترجمه‌ی حسین‌علی نیرومند. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- حسن پور، ب. (۱۳۷۶). بررسی اقتصادی تولید و بازاریابی انجیر در استان فارس. پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد دانشگاه شیراز.
- دهقانیان، س. و قربانی، م. (۱۳۸۲). برآورد کارآیی تولیدکنندگان سیب استان خراسان. مجله‌ی علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. ۳: ۳۸-۲۹.
- رحمانی، ر. (۱۳۸۰). کارآیی فنی گندم‌کاران و عوامل موثر بر آن، مطالعه‌ی موردنی: استان کهگیلویه و بویر احمد. فصلنامه‌ی اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۳۳: ۱۸۳-۱۶۱.
- فریدرس، و.، چیدری، ا.ح. و مرادی، ا. (۱۳۸۱). اندازه‌گیری و مقایسه‌ی کارآیی پنبه‌کاران ایران. فصلنامه‌ی اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۴۰: ۱۰۱-۸۹.
- مرکز آمار ایران. (۱۳۸۵). پایگاه اطلاع‌رسانی. <http://www.sci.ir.org>.
- بیزانی، س. و اسماعیلی، ع. (۱۳۷۴). بررسی کارآیی صیادی در بندر لنگه. مجله‌ی علوم کشاورزی ایران. ۲: ۴۷-۴۱.

- Ahmad, M. and Bravo-Ureta, B. E. (۱۹۹۵). An econometric decomposition of dairy output growth. *American Journal of Agricultural Economics*, ۷۷: ۹۱۴-۹۲۱.
- Bravo-ureta, B.E. and Rieger, L. (۱۹۹۰). Alternative production frontier methodologies and dairy farm efficiency. *Agricultural Economics*, ۱۱: ۲۱۵-۲۲۶.
- Campbell, H. (۱۹۹۱). Estimating the elasticity of substitution between restricted and unrestricted inputs. A probit approach. *J. Environ. Econ. Manage*, ۲۰: ۲۶۲-۲۷۴.
- Carter, C. A. and Zhang, B. (۱۹۹۸). The weather factor and variability in Chinas grain supply. *Journal of Comparative Economics*, ۲۶: ۵۲۹-۵۴۳.
- Carter, D. R. and Cubbage, F. W. (۱۹۹۵). Stochastic Frontier Estimation and Sources of Technical Efficiency in Southern Timber Harvesting. *Forest Science*, ۴۱: ۵۷۱-۵۹۳.
- Charnes, A., Cooper, W. and Rhodes, E. (۱۹۷۸). Measuring the efficiency of decision making units. *European J. Operational Research*, ۲(۶): ۴۲۹-۴۴۴.
- Chiang, F. S., Sun, C. H. and Yu, J. M. (۲۰۰۴). Technical efficiency analysis of milkfish (*Chanos chanos*) production in Taiwan—an application of the stochastic frontier production function. *Aquaculture*, ۲۳۰: ۹۹- ۱۱۶.
- Coelli, T., Prasada Rao, D. S. and Battese, G. E. (۲۰۰۲). An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis. Kluwer Academic Publishers.
- Daata, K. K. and Joshi, P. K. (۱۹۹۲). Economic Efficiencies and Land Augmentation to Increase Agricultural Production: A Comparative Analysis for Investment Priorities. *Indian Journal of Agricultural Economic*, ۴۷: ۴۷۶- ۴۸۸.
- Deng, X., Luo, Y., Dong, S., and Yang, X. (۲۰۰۵). Impact of resources and technology on farm production in northwestern china. *Agricultural system*, 84: ۱۵۵-۱۶۹.
- Fan, S. (۱۹۹۱). Effects of technological change and institutional reform on production growth in Chinese agriculture. *American Journal of Agricultural Economics*, 73: ۲۶۶-۲۷۰.
- Farrell, M.J. (۱۹۵۷). The measurement of productive efficiency. *Journal of the Royal Statistical Society. Series A* ۱۲۰, ۲۵۳- ۲۸۱ (Part ۳).

- Fousekis, P. and Klonaris, S. (۲۰۰۳). Technical efficiency determinants for fisheries: a study of trammel netters in Greece. *Fisheries Research*, ۶۳: ۸۵-۹۵.
- Kaufmann, R. K. and Snell, S. E. (۱۹۹۷). A biophysical model of corn yield: integrating climatic and social determinants. *American Journal of Agricultural Economics*, 79: ۱۷۸-۱۹۰.
- Key, R.D. (۱۹۸۶). Farm Management: Planning, Control and Implementation. ۲nd Edition. McGraw-Hill, Inc. New York. ۱۶۳-۱۸۶.
- Lin, J. Y. (۱۹۹۲). Rural reforms and agricultural growth in china. *The American Economic Review*, 82: ۳۴-۵۱.
- Lindert, P. H. (۱۹۹۹). The bad earth? China's soil and agricultural development since the ۱۹۳۰s. *Economic Development and Cultural Change*, 47: ۷۰۱-۷۳۷.
- Pascoe, S., Andersen, J., and De Wilde, J. (۲۰۰۱). The impact of management regulation on technical efficiency of vessels in Dutch beam trawler fishery. *Eur. Rev. Agric. Econ.*, 28: ۱۸۷-۲۰۷.
- Pierani, P. and Rizzi, P.L. (۲۰۰۳). Technology and efficiency in a panel of Italian dairy farms: an SGM restricted cost function approach. *Agricultural Economics*, 29: ۱۹۰-۲۰۹.
- Sharma, K. R., Pingson, L. and Hailiang, C. (۱۹۹۹). Economic efficiency and optimum stocking densities in fish polyculture: An application of Data Envelopment Analysis (DEA) to Chinese fish farmers. *Aquaculture*, 180(3-4): ۲۰۷-۲۲۱.
- Thiele, H. and Broderson, C. M. (۱۹۹۷). Application of nonparametric (DEA) to the efficiency of farm businesses in the east German transformation process, *Agrarwirtschaft*, 47: ۴۰۷-۴۱۶.
- Tingley, D., Pascoe, S. and Coglan, L. (۲۰۰۵). Factors affecting technical efficiency in fisheries: stochastic production frontier versus data envelopment analysis approaches. *Fisheries Research*, 73: ۳۶۳-۳۷۶.